

In dankbare herinnering aan

Hendrikus Antonius Reinink

weduwnaar van
Bertha Johanna Hermanda
Lotgerink Bruinenberg

Hij werd op 30 april 1925 in Losser geboren.

Voorzien van het H. Sacrament der Zieken, overleed hij in het Dr. Borsthuis in Hengelo (O) in het bijzijn van zijn kinderen. Na de Uitvaart in de kerk van de Raphaël-Exodusparochie op 29 mei 1999, volgde de crematie in Usselo .

Verdrietig maar vol goede herinneringen nemen we afscheid. We zijn nu zelf de oudste generatie. In een tijdsbestek van 15 maanden hebben we beide ouders uit handen moeten geven. Je gunt iemand rust en vrede, zeker wanneer je hem ziet lijden en je machteloos moet toezien; wanneer hij niet aanspreekbaar is, omdat hij geestelijk steeds meer wegglijdt. Er komt enerzijds iets van vrede over je, maar je verdriet is er niet minder om.

Ook al was de laatste levensfase niet gemak-

kelijk, de onderlinge band groeide: juist omdat hij zijn gevoelens meer durfde te uiten. Daar had hij vroeger veel meer moeite mee.

Begrijpelijk, want de levensweg van Hennie Reinink was niet altijd even gemakkelijk. Hij verloor te vroeg zijn ouders. Het was hard werken voor zijn gezin. Samen met Moeder heeft hij zich veel ontzegd voor ons. Ook veel te vroeg- hij was ruim veertig- moest hij door ziekte uit het arbeidsproces. Dat was niet gemakkelijk voor hem en voor zijn gezin. Hij probeerde zich toch nog nuttig te maken voorzover zijn gezondheid het toeliet: voor de vakbond; als 'huisman'; als klusjesman voor zijn kinderen. En hij vond afleiding in zijn tuin.

De levensreis van onze Vader, Opa en 'ouwe opa' is nu ten einde. We mogen geloven dat hij nu rust en vrede heeft gevonden. We gaan samen verder met de goede herinneringen in ons hart. Dat wijst ons de weg naar de toekomst.

Hij ruste in vrede.

Voor uw belangstelling en medeleven, in welke vorm dan ook, willen we U van harte bedanken.

Kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkinderen.